

عنوان مقاله:

فلسفه تعدد جرم در حقوق موضوعه ی ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سلامه ابوالحسنی - گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد رامهرمز دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامهرمز، ایران

حشمت بادامی - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی واحد اهواز دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه در قوانین کیفری اکثر کشورهای جهان، تعدد جرم رفتار مجرمانه، جرم انگاری شده است. هر چند تعاریف مزبور از تعدد جرم متفاوت بوده است، لکن در این نکته با هم مشترک هستند که لازمه تحقق تعدد جرم، ارتکاب بیش از یک جرم از سوی شخص است. در حقوق کشور ما نیز برای نخستین بار در قانون مجازات عمومی مصوب سال 1304 تعدد جرم انگاری شده است. اگر چه همگام با لازم الاجراء شدن قوانین کیفری جدید، قوانین سابق نسخ شده اند، لکن همچنان تعریفی صریح و ضابطه مند از سوی قانون گذار در این خصوص بیان نشده است، بنابراین علی رغم برخی تردیدها، تعریف تعدد جرم در حقوق کیفری ایران پس از انقلاب تغییری نکرده، اما مقنن پس از انقلاب، تعریف خود از تعدد را با الهام از مباحث حدود به صورت ناقص قابل انتقاد تغییر داده است. تعدد جرم بود که خود از علل تشدید مجازات می باشد که فلسفه اعمال و اجرای آن رعایت اصول پذیرفته شده در هر نظام حقوقی را می طلبد. تفکیک میان دو نهاد عام تشدید مجازات یعنی تعدد از تکرار جرم به موجب مفهوم مخالف تعریف تکرار جرم مشخص می شود در قانون سابق مجازات اسلامی هر کس به موجب حکم دادگاه به مجازات تعزیری و یا باز دارنده محکوم می شد و بعد از اجرای حکم مجدد ا مرتکب جرم قابل تعزیر می شد در صورت لزوم مجازات تعزیری یا بازدارنده تشدید می شد.

کلمات کلیدی:

تشدید مجازات، تعدد جرم، فلسفه تعدد جرم، مجازات تعزیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/925062>

